

farvandene; men der er en anden Slags Priskepenge, som svares i Fjorde og Indsejlinger til Havnene. Med Hensyn til dem er Regeringen svag ved sit Lovforslag gaaet ind paa at stille sig meget indbefommende, og er senere ved Lovforslagets Behandling i det andet Thing gaaet ind paa en Afløsning af disse Priskepenge, saaledes at Afgifter ikke længere skulde falde Stibsarten til Last; men det forekommer mig ganske naturligt at lade de paagjældende Kommuner, som dog ere nærmest interesserede i denne Afgifts Ophævelse, bære Udgiften ved Priskernes Udsættelse og Vedligeholdelse. — Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Løren) havde den Anskuelse, at Lodsjerne ganske vist burde have Betaling for det Arbejde, de have ved Priskerne, men at denne Betaling skulde udredes af Statskassen. Det ærede Medlem opgav nærmere, hvor stort et Beløb der i de senere Aar aarlig er indkommet i Priskeafgift, og naar man deraf drog, hvad Priskernes Vedligeholdelse kostede, fik man en Sum af 10,000 Kr., tror jeg. Hovedsagen for mig er, at Lodsjerne faae Erstatning, ikke alene for deres Arbejde ved Priskernes Udsættelse og Røgtning, men ogsaa for det Tab, de lide ved Priskeafgiftens Ophævelse, for saa vidt det er nødvendigt for at sikke Lodsrierne en saadan Indtægt, at de kunne bestaa. Om Betalingen for Vedligeholdelsen af Priskerne udredes af Statskassen eller af Kommunerne, kan for saa vidt være mig ligegyldigt. — Dernæst kom det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds til at omtale et Punkt, som jeg allerede har havt Leilighed til at berøre, da jeg omtalte Bestemmelsen i § 12, nemlig den i § 33 indeholdte Bestemmelse om, naar der skal betales Lodspenge af Skibe, som blive hugserede. Jeg indrømmede strax, da dette Lovforslag kom til Behandling i det andet Thing, at det var et Punkt, hvorom det var overordentlig vanskeligt at træffe fuldt tilfredsstillende Bestemmelser. Jeg indrømmede, at de Udtryk, som være brugte i Lovudkastet, maatte ikke være de heldigste; men jeg haabede, at man ved Lovens Behandling i et Udvalg eller ved nærmere Forhandling med Ministeren kunde komme til et bedre Resultat. Som jeg før udtalte, har denne Pasjus været Gjenstand for forskellige Omredaktioner og Reklamationer; men man er i det andet Thing bleven staaende ved den Redaktion, jeg indbragte ved Lovforslagets 2den Behandling. Bugseringer finde jo Sted fra 2 Omraader, der ere høist forskjellige. Der er de Bugseringer, som finde Sted ved København og i Sundet, og de Bugseringer,

der finde Sted omkring Landets Provindser ved de forskellige Havne, hvor der er dybt indstjærende Fjorde paa Landets Kyster. Hvad disse sidste angaar, er det langt fra, at der overalt er etableret Bugserfartøier, men flere Steder er det Tilfældet, og man veed ikke, i hvilken Udstrækning det i Fremtiden kan ske. Naar disse Skibe kunne tjene som Lodsjer, uden at der tilfalder Lodsriet noget Vedlag derfor, er det klart, at et saadant Bugserfartøj næsten fuldstændig vil kunne ødelægge et Lodsriet, saaledes at man ikke bliver i Stand til at skaffe de fornødne Lodsjer, uden at dog Bugserdampskibene kunne siges at opfylde de Pligter, som paahviler Lodsjerne. Jeg vil nu ikke tale om, at der slet ikke paahviler Bugserfartøiet nogenformhelt Forpligtelse til at blive paa eet Sted; det kan komme og gaa, ligesom det falder sig, men da det er bestemt til og væsentlig indrettet paa at bugserer, men ikke til at Lodsje, er der den højeste Grad af Sandsynlighed for, at et saadant Bugserfartøj, naar et Skib begjærer Lods, og der ikke er det tilstrækkelige Antal Lodsjer, idet Lodsriet er i Dekadence, ikke løber ud i den aabne Sø, og tjener som Lods; Veirforholdene kunne mange Gange være af den Natur, at det ikke kan gjøre det. Det forekommer mig derfor meget betænkeligt at give saadanne Bestemmelser i Loven, at et Bugserfartøj paa sine Steder kan ødelægge Lodsrierne, eller bewirke, at Statskassen maa yde tydelige Tilskud til disse Lodsrier, for at holde dem i den Stand, hvori de bør være. Vi bør ikke glemme, at vi dels have paataget os trafalmæssige Forpligtelser til at holde vore Lodsrier i samme gode Stand, hvori de vare tidligere, og at der dernæst lige overfor Søfarten i det Hele paahviler os Forpligtelse til at sørge for, at overalt, hvor det skønnes at være nødvendigt, findes tilstrækkeligt dygtige Lodsjer i tilstrækkeligt Antal. Man kan sige: Vi ville særligt lette Stibsarten, og sørge for dens Sikkerhed ved at have Lodsjer til Stede, og dernæst lade Udgiften betale af Statskassen. Derimod kan der ikke fra min Side være nogen væsentlig Indvending at reise, naar blot dette Tilskud fra Statskassens Side bliver ydet paa en saadan Maade, at det ikke sløver Lodsjernes Interesse i Stedet for at skjærpe den. Lodsens Interesse er knyttet til den Betaling, han faar for hver Lodsning; han søger nu naturligvis at skaffe sig Lodsindtægt, men bliver han fast lønnet af Staten, hvad man paa enkelte Punkter meget let vil kunne komme til, er det saare mennekeligt, om hans Interesse for Lodsningen svækkes. Det er saare naturligt, om